Temps Ordinari - Sisè diumenge

Per Administrador el dg., 11/02/2018 - 09:00

Lv 13,1-2.44-46
1 Co 10,31-11,1
Mc 1,40-45

Molt sovint ens deixem portar per l'admiració quan escoltem els miracles de Jesús. Llavors, en lloc de concentrar-nos en el que ens mostren sobre el món que Déu vol, fem preguntes sobre com podria això passar. Els miracles ens mostren un altre món. La pregunta no és "com va passar això" sinó "com podem fer que aquesta visió d'un altre món sigui una guia per a la nostra acció en aquest món"?
El leprós era considerat un impur, és a dir, un exclòs de la comunitat, per por al contagi. Els leprosos havien de viure sols o en grups en llocs deshabitats, a mercè de l'almoina i la generositat dels seus parents i coneguts. Jesús, en curar aquest malalt de lepra no només li retorna la salut i el benestar, sinó que, a més, el capacita per reintegrar-se entre els seus i poder refer la família i el treball.

Temeràriament el leprós s'acosta a Jesús desafiant les normes legals. I, ja que no podia acostar-se al Temple, s'agenolla davant de Jesús per dirigir-li una súplica. Sap que Jesús pot alliberar-lo d'aquest estat desgraciat que l'obliga a viure apartat dels homes i, suposadament, també de Déu. La seva fe és prou profunda per deixar Jesús en perfecta llibertat, per dir a Jesús, "Si tu ho vols...".

Jesús es compadeix. Literalment, la traducció hauria de ser "havent estat commogut dins de si" (en les seves "entranyes"). Es fa càrrec de la seva situació i al mateix temps s'indigna com és tractat per la societat, i per la idea de Déu a la qual s'havia arribat. Déu no és així. El seu Pare no exclou ningú de la seva companyia, ni està esperant una malifeta dels homes per castigar amb la lepra o amb qualsevol altra desgràcia. Jesús es commou fins a les entranyes. I li surt a flor de pell aquesta barreja de tendresa i d'indignació. No hi ha distàncies a les quals Jesús no anirà per ajudar aquest home. Per això, no té inconvenient en tocar les seves nafres, aquella pell menyspreada pels "purs". Estendre la mà i tocar-lo és un dels signes que Jesús practica per transmetre consol i calor humà. En aquest gest humà Déu intervé per realitzar la purificació interior i la transformació total de la persona.

Va ser una cosa veritablement insòlita que algú toqués un leprós, doncs, legalment, es trobava després en la mateixa condició d'immundícia cerimonial. Però ell era el servent de Déu que hauria de "portar les nostres malalties" i "patir els nostres dolors".

Jesús mostra la seva voluntat davant el requeriment del leprós: "Vull". Jesús transgredeix la norma per atendre el leprós. No vol fer-ho a distància, fredament. No és aquesta la manera que té Déu d'acollir a la persona. I a continuació, diu el text, "la lepra se li va treure". Déu no tolera la duresa de la legislació contra les persones, i especialment contra els febles. Tots són fills seus. Perquè això quedi clar, el mal extern, la lepra, se li treu. En el mateix moment en què Jesús, commogut, l'ha tocat, Déu li ha aixecat la barrera de l'exclusió. El Déu de l'Aliança, de l'amistat, mai havia deixat de considerar-lo un fill seu. Jesús no es limita tan sols a pronunciar paraules, sinó que la seva Bona Notícia produeix canvis profunds. En Jesús, Déu és el defensor dels que pateixen.

A Jesús li mou la compassió; li fa mal la malaltia i l'exclusió social de les persones. Però ens desconcerta amb la prohibició de comunicar a ningú la curació del malalt: com no fer-ho saber als altres, especialment als seus propis parents, amics i veïns? De fet, la persona curada és incapaç de callar, i ¡el proclama per tot arreu! Amb aquesta imposició de silenci Jesús pretén que el seu messianisme no sigui malinterpretat en una societat excessivament crèdula: Jesús no és un messies espectacular que pretén arrossegar masses o convèncer a força de signes meravellosos. El que Ell vol, és mostrar-se pobre i humil, sense imposar-se pels fets o les paraules: de fet, passarà per la Creu abans d'entrar a la Resurrecció. I el seguiment de jesús no estalviarà la Creu als deixebles.

Ja es comença a saber que Jesús es posa del costat dels impurs, que es barreja amb persones de dubtosa moralitat. Segurament que alguns havien de considerar-lo també a Ell un impur. Aquesta conducta no ha estat ni serà mai ben compresa pels benpensants. Encara la societat no estava ni està preparada per pair aquesta Bona Nova de Déu, potser per això Jesús adverteix al leprós: "No li diguis a ningú". Jesús no volia confusions sobre la seva identitat i sobre la missió que Ell estava cridat a dur a terme. En canvi, aquest home deuria estar inundat de gratitud.

- Pren consciència que ets com el leprós. Dóna gràcies al Senyor perquè es commou i es fixa en la teva petitesa i pobresa, i en l'exclusió de tantes persones, filles seves.
- Reconeix que Ell és per a tu Bona Notícia que eixampla el cor, que posa en peu, que integra, que dóna força per seguir caminant.
- Parla-li de les teves dificultats per afrontar la conversió, tot i que saps que Ell sempre està esperant.
- Demana-li que sensibilitzi la teva pell per percebre la seva mà bondadosa sobre tu.
- Demana-li ajuda per rebre els regals que t'ofereix, alegrar-te amb ells i mai oblidar que vénen d'Ell.

ETIQUETES